

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM
ODWOŁAWCZE
w Poznaniu**

Poznań, dnia 27 lutego 2015 r.

SKO.OŚ.405.245.2014

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu w składzie:

Przewodnicząca: Małgorzata Werwicka /spr/
Członkowie: Konrad Szumiński
Tomasz Telicki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym odwołania **Stowarzyszenia na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju Kicina i Okolic – „LEN”** od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Swarzędz z dnia 12 maja 2014 r. znak: ROS.6220.1.2012-80 określającej środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie hali magazynowo-produkcyjnej z częścią biurową na terenie działek 10/10, 10/41, 10/42, 10/43, 10/45 w Janikowie, gmina Swarzędz, wydanej na wniosek **BROS spółka jawna B.P. Miranowscy z siedzibą w Poznaniu**

działając na podstawie

- art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2001 r. nr 79, poz. 856 z późn. zm.),
- art. 127 § 2 i art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.)
- art. 59 ust. 1 pkt 2, art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (j.t. Dz.U.2013.1235 ze zm.),
- § 3 ust. 1 pkt 1 i pkt 52 lit. a) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09.11.2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 ze zm.)

utrzymuje

w całości w mocy decyzję Burmistrza Miasta i Gminy Swarzędz z dnia 12 maja 2014 r. znak: ROS.6220.1.2012-80 określającą środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie hali magazynowo-produkcyjnej z częścią biurową na terenie działek 10/10, 10/41, 10/42, 10/43, 10/45 w Janikowie, gmina Swarzędz.

Konrad Szumiński

Małgorzata Werwicka

Tomasz Telicki

UZASADNIENIE

W dniu 04.01.2012 r. BROS spółka jawna B.P. Miranowscy z siedzibą w Poznaniu złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie hali magazynowo-produkcyjnej z częścią biurową na terenie działek 10/10, 10/41, 10/42, 10/43, 10/45 w Janikowie, gmina Swarzędz, załączając Kartę informacyjną przedsięwzięcia i mapę ewidencyjną.

W związku powyższym organ pismem z dnia 13.01.2012 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w powyższej sprawie, informując jednocześnie o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

W toku prowadzonego postępowania, na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko organ I instancji pismami z dnia 13.01.2012 r. wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu oraz do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby, co do zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko wnioskowanego przedsięwzięcia.

Zarówno Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu (pismem z dnia 31.01.2012 r.), jak i Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu (pismem z dnia 02.02.2012 r.) wezwali inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnień karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Uzupełnienie na wezwanie RDOŚ nastąpiło pismem z dnia 08.02.2012 r., a na wezwanie PPIS pismem z dnia 14.02.2012 r. wraz z załącznikami.

Opinią sanitarną z dnia 16.02.2012r. znak: NS1-72-28(1)/12 Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i odstąpił od określenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu postanowieniem z dnia 28.02.2012 r. znak WOO-III.4240.16.2012.NB wyraził opinię, że dla planowanego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Organ określił jednocześnie zakres raportu, który dla przedmiotowego przedsięwzięcia powinien w szczególności zawierać analizę zagadnień z zakresu gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej, hydrogeologii, ochrony przed hałasem i ochrony powietrza.

Na podstawie złożonych w sprawie materiałów, biorąc pod uwagę rodzaj i skalę możliwego oddziaływania w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy oraz stanowisko Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, organ I instancji uznał za konieczne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i określił zakres raportu postanowieniem z dnia 14 marca 2012 r. znak: ROS.6220.1.2012.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla planowanej inwestycji sporządzony na zlecenie Inwestora został złożony w dniu 31.08.2012r.

Organ I instancji następnie zwrócił się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu z prośbą o wydanie opinii zgodnie z art. 77 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...) oraz odrębnym pismem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu o uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1 cyt. Ustawy, o czym powiadomił strony postępowania.

Decyzją z dnia 03 października 2012 r. organ I instancji wyłączył z udostępniania informacje, które inwestor objął tajemnicą przedsiębiorstwa.

Zawiadomieniem z dnia 05.10.2012 r., działając na podstawie art. 33 ust. 1, w związku z art. 79 ust. 1 ww. ustawy, organ I instancji zapewnił możliwość udziału społeczeństwa w niniejszym postępowaniu, poprzez podanie informacji o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy a także o możliwości składania uwag i wniosków.

W dniu 22.10.2012 r. organ I instancji przeprowadził rozprawę administracyjną z udziałem Burmistrza Miasta i Gminy Swarzędz, Kierownikiem Referatu Rolnictwa, Melioracji i Ochrony Środowiska UMiG Swarzędz, przedstawicielem inwestora i zainteresowanymi osobami.

W dniach 26–30 października 2012 r. wpłynęły do organu I instancji uwagi i wnioski do raportu oddziaływania ww. przedsięwzięcia na środowisko złożone przez uczestników postępowania o tożsamej treści.

Pismem z dnia 29 października 2012 r. organ I instancji wezwał Inwestora do uzupełnienia raportu w znacznym zakresie. Uzupełnienie wpłynęło w dniu 19.11.2012 r.

Następnie pismem z dnia 20.11.2012 r. do uzupełnienia raportu wezwał inwestora Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu. Uzupełnienie złożono w dniu 6.12.2012 r. a kolejne w dniu 22.01.2013 r.

Opinią sanitarną znak: NS-52/2-8(1)/13 z dnia 23.01.2013r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu pozytywnie zaopiniował przedłożoną dokumentację w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych z zastrzeżeniem, że realizacja i eksploatacja inwestycji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego Inwestor posiada tytuł prawny.

Postanowieniem z dnia 25.01.2013 r. znak: WOO-I.4242.234.2012.BR Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i ust. 4 i 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz art. 106 § 1, 2 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, po rozpatrzeniu wniosku i w oparciu o przekazany raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z uzupełnieniami, uzgodnił, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, realizację przedsięwzięcia określając jej warunki. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu nie stwierdził konieczności

ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W dniu 31 stycznia 2013 r. i 06 marca 2013 r. kontynuowano rozprawę administracyjną z dnia 22.10.2012 r. W dniach 04 -06 lutego 2013 r. do organu wpływały kolejne uwagi, wnioski i protesty dotyczące przedmiotowego przedsięwzięcia.

Organ I instancji pismem z dnia 28 lutego 2013 r. wezwał Inwestora do dalszych wyjaśnień i uzupełnień przedłożonego w sprawie materiału.

Uzupełnienie, w tym dokumentacja hydrogeologiczna, wpłynęło do organu w dniu 25.03.2013 r. i 09.04.2013 r.

Organ I instancji ponownie zwrócił się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu z prośbą o wydanie opinii zgodnie z art. 77 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...) oraz odrębnym pismem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu o uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1 cyt. Ustawy, o czym powiadomił strony postępowania.

W dniach 13-14 maja 2013 r. złożono kolejne uwagi do uzupełnionego raportu.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem z dnia 17.05.2013 r. i 17.12.2013 r. zwrócił się o uzupełnienie raportu zgodnie z przedstawionymi w piśmie uwagami. Kolejne uzupełnienie wpłynęło w dniu 23.12.2013 r.

W dniu 02.12.2013 r. do organu I instancji wpłynęło pismo inwestora z odpowiedziami na pytania z zakresu hydrogeologii. Pismem z dnia 18.12.2013 r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu podtrzymał opinię z dnia 23.01.2013 r.

Postanowieniem z dnia 27.01.2014 r. znak: WOO-I.4242.88.2013.BR Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu ponownie uzgodnił, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, realizację przedsięwzięcia określając jej warunki. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu nie stwierdził konieczności ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W dniu 19.02.2014 r. a następnie w dniu 29.04.2014 r. do organu I instancji wpłynęły pisma Stowarzyszenia na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju Kicina i Okolic- „LEN” zawierające uwagi do raportu i jego uzupełnień oraz wnioski, w tym wniosek o umorzenie postępowania.

Decyzją z dnia 12 maja 2014 r. znak: ROS.6220.1.2012-80 Burmistrz Miasta i Gminy Swarzędz określił środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie hali magazynowo-produkcyjnej z częścią biurową na terenie działek 10/10, 10/41, 10/42, 10/43, 10/45 w Janikowie, gmina Swarzędz.

Odwołanie od ww. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia złożyło uczestniczące w postępowaniu prowadzonym przez organ I instancji Stowarzyszenie na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju Kicina i Okolic – „LEN”. Decyzji zarzucono naruszenie:

- art. 28 w zw. z art. 61, 61a, art. 63 §1-3, art. 64 § 2 i w zw. z art. 33 K.p.a., gdyż żądanie zostało wniesione przez osobę nie będącą stroną postępowania ani pełnomocnikiem;
- art. 110 k.p.a. w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 13 i art. 72 ust. 1 pkt 1, ust.2-5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (zwanej dalej również ustawą środowiskową), gdyż dla danego przedsięwzięcia wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, co oznacza że postępowanie jest bezprzedmiotowe w całości;
- art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy środowiskowej art. 3 pkt 1,2,6,7,7a,12 oraz art. 71 ust. 1 pkt 2 i pkt 6.1 Prawa budowlanego w zw. z art. 105 k.p.a., gdyż z uwagi na prawomocne pozwolenie na budowę Starosty Poznańskiego nr 978/12 z dnia 02 marca 2012 r. przedmiotowe postępowanie winno być umorzone;
- art. 7, art. 8, art. 9, art. 10 § 1 k.p.a., gdyż organy nie podjęły wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, nie prowadziły postępowania w sposób budzący zaufanie uczestników postępowania do władzy publicznej, nienależycie i niewyczerpująco informował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, które miały wpływ na ustalenie praw i obowiązków stron a nadto nie zapewniono stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania;
- art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. w zw. z art. 77 i art. 78 ustawy środowiskowej, gdyż organy uzgadniające i opiniujące nie zebrały i nie rozpatrzyły w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego;
- art. 3 ust. 1 pkt 13) ustawy środowiskowej w zw. z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 09.11.2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko poprzez błędną kwalifikacją przedsięwzięcia;
- art. 4 ust. 1 i 2 w zw. z art. 16 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody.

W tym stanie rzeczy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu zważyło, co następuje:

Tytułem wstępu, zgodnie z art. 21 ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych z dnia 12 października 1994 roku (Dz.U. 2001 Nr 79, poz. 856, z późn. zm.) przy orzekaniu członkowie składów orzekających kolegium są związani wyłącznie przepisami powszechnie obowiązującego prawa. W związku z powyższym orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu muszą być zgodne z ustawami i innymi aktami normatywnymi powszechnie obowiązującymi, w tym również z przepisami zawartymi w rozporządzeniach.

Zgodnie z art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2008 Nr 199 poz.1227 ze zm.) decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Do takich przedsięwzięć zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 1 i pkt 52 lit. a) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09.11.2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 ze zm.) należy przedmiotowe przedsięwzięcie.

Mając na uwadze art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1. Stosownie do tego przepisu organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w drodze postanowienia stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko oraz określił zakres opracowania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Organ I instancji przed wydaniem ww. postanowienia zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu o wyrażenie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Tylko RDOŚ wyraził opinię, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia należy przeprowadzić ocenę oddziaływania na środowisko i określił zakres raportu.

Ostatecznie na inwestora został nałożony przez organ I instancji obowiązek sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Raport ten w celu dokonania uzgodnień był przesyłany do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu. Organy zaopiniowały warunki realizacji przedsięwzięcia z zastrzeżeniami, które zostały uwzględnione w decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych dla planowanego przedsięwzięcia. Organ właściwy do wydania decyzji, jak i organ uzgadniający określając zakres raportu, uwzględniał stan współczesnej wiedzy i metod badań oraz istniejące możliwości techniczne i dostępność danych.

Najistotniejsza w kontekście legalności zaskarżonej decyzji zgodnie z ustawą jest ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i przeprowadzenie postępowania obejmującego w szczególności:

- a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Zatem o prawidłowym przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko można mówić, gdy organ poddał ocenie sporządzany raport o oddziaływaniu na środowisko, dokonał prawidłowo przeprowadzonych konsultacji z innymi organami i przeprowadził całą procedurę postępowania z udziałem społeczeństwa. Wszystkie te warunki zostały przez organ I instancji spełnione a postępowanie w tym zakresie prawidłowo przeprowadzone.

I tak raport zawiera elementy wynikające z art. 66 ust. 1 ustawy, jak i nałożone postanowieniem. Postanowienia są wyczerpujące i w pełni uzasadniają przesłanki, jakimi kierowały się organy podejmując takie rozstrzygnięcia. Zasadniczo raport ma pomóc organom właściwie ocenić oddziaływanie tego konkretnego przedsięwzięcia na środowisko poprzez jego szczegółowe opisanie i scharakteryzowanie w raporcie i podjąć właściwe rozstrzygnięcia. Wszystkie organy, w tym organy uzgadniający i opiniujący, pozytywnie oceniły raport i na jego podstawie przedstawiły własne stanowiska oraz wytyczne co do planowanego przedsięwzięcia. A zatem w ich opinii również raport jest kompletny i jednoznaczny na tyle, że pozwala wydać prawidłową decyzję, która ma określić uwarunkowania środowiskowe chroniące to środowisko w możliwy sposób przed ewentualnym negatywnym oddziaływaniem planowanej inwestycji na środowisko.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Raport złożony w niniejszym postępowaniu ocenia oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko. W toku sprawy nie pojawiły się żadne argumenty potwierdzone jakimikolwiek dowodami, czy nawet nie uprawdopodobniono negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Organ nie miał zatem żadnych uzasadnionych podstaw by podważać opinię specjalistów wyrażoną w raporcie, ani uzgodnienie RDOŚ i opinię PPIS.

Kolegium nie stwierdziło, ażeby zakres raportu i jego treść nie pozwalały, w tym organowi I instancji i organom uzgadniającym na prawidłową ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wręcz przeciwnie. Raport daje podstawy do takiej oceny i zajęcia stanowiska w sprawie. Złożony w sprawie uzupełniony raport może stanowić dowód w sprawie a jego treść pozwala, na dokonanie samodzielnej oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko dokonanej przez organy, w tym organ I instancji, który m.in. na jego podstawie i przedstawionych uzgodnień wydaje decyzję w sprawie, opartą na własnej analizie i na podstawie swobodnej oceny przedstawionych w sprawie dowodów. Raport ten pozwolił organom uzgadniająco-opiniującym na wydanie uzgodnienia i opinii, a organowi I instancji na podjęcie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych dla tego przedsięwzięcia. Raport jak wspomniano stanowi jedynie narzędzie, ważny element w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w oparciu o który, działają organy posiłkując się nim jako dowodem w sprawie. Oceniając raport pod kątem poprawności formalnej, tj. zgodności treści raportu z przepisami określającymi sposób jego sporządzenia, logiki wywodów, weryfikacji sporządzenia raportu przez osobę uprawnioną, ale i jego zawartości, pełnego odniesienia się do poszczególnych kwestii nie można odmówić mu przymiotu ani

wiarygodności, ani też zakwestionować jego znaczenia dowodowego w sprawie i tego, że mógł on stanowić podstawę weryfikacji i oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko wyrażonej następnie w decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko opracowywany jest na zlecenie podmiotu zainteresowanego realizacją przedsięwzięcia, jednak jest on poddawany ocenie organu administracji przeprowadzającego ocenę oddziaływania na środowisko. Inne podmioty uczestniczące w postępowaniu administracyjnym jako strony lub na prawach strony mają wynikającą z przepisów o postępowaniu dowodowym w administracji, normowanym przepisami kodeksu postępowania administracyjnego, możliwość zgłoszenia zastrzeżeń dotyczących tego dowodu i wniosków dowodowych zmierzających do podważenia miarodajności tego dowodu, np. w postaci opinii sporządzonej przez inną osobę posiadającą odpowiednią wiedzę. Bowiern dopuszczalne są sytuacje, że organ administracji może dysponować dwoma przeciwstawnymi opracowaniami, albo też nie mając możliwości oceny prawidłowości raportu, będzie wzywał podmiot przedkładający raport do jego uzupełnienia lub sięgał do innych środków dowodowych, umożliwiających wyjaśnienie pojawiających się wątpliwości. Raport złożony w niniejszym postępowaniu ocenia oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, a strony postępowania nie wykazały innymi dowodami w sprawie, w tym innym raportem, opracowaniem przygotowanym przez specjalistów z dziedziny objętej zastrzeżeniami strony dla stwierdzenia oddziaływania tego konkretnego przedsięwzięcia na środowisko, w którym ma nastąpić jego lokalizacja, ażeby przyjęte w nim założenia, jak i ocena oddziaływania, były błędne.

W opinii Kolegium, tylko naruszenie konkretnej normy, bądź też wykazanie konkretnego negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko lub zdrowie i warunki życia ludzi, może stanowić podstawę odmowy wydania zgody. Rola organu sprowadza się w tego rodzaju sprawach do kontroli zachowania standardów wyznaczonych przez obowiązujące przepisy prawne. Jest to w istocie uznanie związane. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest bowiem decyzją uznaniową. Mając na uwadze, że wprowadza ona ograniczenia w wykonywaniu prawa własności do nieruchomości, które jest chronione przez art. 21 Konstytucji RP, należy przyjąć, że organy w tym zakresie nie mają swobody działania, a wydanie decyzji negatywnych może nastąpić tylko w ściśle określonych sytuacjach. Całokształtu regulacji prawnych prowadzi do wniosku, że odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić w przypadku wystąpienia sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami planu zagospodarowania przestrzennego, w przypadku odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający, w sytuacji zaistnienia sprzeczności z innymi przepisami prawa lub gdy z przeprowadzonego postępowania wyniknie możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko. Podstawę taką może stanowić również wynikająca z art. 55 ustawy odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż to określono we wniosku o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych.

W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu przedłożony w przedmiotowym postępowaniu raport został sporządzony prawidłowo i odniósł się do

wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia. Charakteryzuje planowane przedsięwzięcie i zawiera wymagane ustawowe elementy, uwzględniające jego specyfikę a postępowanie wyjaśniające zostało przeprowadzone prawidłowo.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 28 w zw. z art. 61, 61a, art. 63 §1-3, art. 64 § 2 i w zw. z art. 33 K.p.a., gdyż żądanie zostało wniesione przez osobę nie będącą stroną postępowania ani pełnomocnikiem wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie osoba uprawniona do reprezentowania spółki udzieliła pełnomocnictwa pani Beacie Plekan, składającej wniosek. Nawet jeżeli do akt nie załączono początkowo dokumentu pełnomocnictwa, nie oznacza to, iż zostało ono w rzeczywistości udzielone, co potwierdzają okoliczności sprawy i złożenie takiego dokumentu w toku postępowania. Inna kwestią jest, że organ winien kwestię pełnomocnictwa zbadać już w momencie złożenia wniosku i w przypadku jego braku, wezwać stronę do uzupełnienia tego braku. Jeżeli organ nie zrobił tego, nie można strony obciążać następnie negatywnymi skutkami braku działania organu. Skoro strona ostatecznie uzupełniła dokumentację (braki wniosku) w tym względzie, nie może to mieć wpływu na treść wydanej decyzji.

Kolegium nie podziela również zarzutu odwołania odnośnie naruszenia art. 110 k.p.a. w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 13 i art. 72 ust. 1 pkt 1, ust.2-5 ustawy środowiskowej i wniosku o umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego w całości. Inwestor nie ma obowiązku realizowania przedsięwzięcia nawet jeżeli uzyskał już decyzję środowiskową a nawet jeżeli wystąpił o pozwolenie na budowę. A organ nie ma prawa narzucać inwestorowi rodzaju, wielkości planowanego przedsięwzięcia, organ bowiem jest związany wnioskiem inwestora. Organy administracji muszą się opierać na danych przedstawionych przez inwestora, gdyż to on decyduje jakie przedsięwzięcie chce realizować i dla jakiego przedsięwzięcia stara się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przedsięwzięcie polegające na budowie hali magazynowej, o którym mowa w decyzji z dnia 04 listopada 2011 r. znak ROS.6220.15.2011 jest innym przedsięwzięciem niż przedsięwzięcie objęte niniejszym postępowaniem. Nadto zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części można dokonać w sytuacji, gdy obiekt istnieje i jest użytkowany, co w niniejszym przypadku byłoby przedwczesne. Nadto jeżeli zamierzona zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części wymaga wykonania robót budowlanych objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę - rozstrzygnięcie w sprawie zmiany sposobu użytkowania następuje w decyzji o pozwoleniu na budowę. Ponieważ zamierzenie budowlane obejmuje budowę hali magazynowo - produkcyjnej z częścią biurową w sprawie , nawet w sytuacji zmiany sposobu użytkowania należałoby wydać decyzję środowiskową.

Opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu wydana został przed datą 23 grudnia 2013 r. jednakże, dokonane w tej dacie uzupełnienie, w efekcie stanowi wyjaśnienie skierowane do RDOŚ, na jego wezwanie, do uzupełnienia z 02.12.2013 r. Każdy z organów współdziałających w sprawie, w tym Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny orzeka w zakresie swojej właściwości rzeczowej na podstawie dokumentacji, która jest dla niego istotna. Uznać należy, że Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny nie wymagał uzupełnienia raportu, aby wydać opinię w sprawie.

Odnośnie zarzutu sprzeczności danych w raporcie środowiskowym oraz dokumentacji hydrologicznej w zaskarżonej decyzji wyjaśniono tą kwestię. Ponadto niezależnie od głębokości studni odwierty, które były przeprowadzane na etapie dokumentacji hydrogeologicznej sięgały znacznie głębiej niż przewidywały to głębokości studni chłonnych, co pozwoliło na ustalenie, że nie może być mowy o ewentualnym zagrożeniu zanieczyszczeniem wód podziemnych. Wydane przez Starostę Poznańskiego pozwolenia wodnoprawnego z dnia 24.08.2011 r. znak WŚ.6351.01.66.2011.VIII na wniosek inwestora nastąpiło w związku z planami realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie hali magazynowo-biurowej, o którym mowa była już powyżej.

Kolegium nie stwierdziło również niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązującego dla terenu objętego wnioskiem. Postępowanie wyjaśniające potwierdza ustalenia organu, że uciążliwość bądź szkodliwość dla środowiska projektowanego zakładu nie przekracza granic terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem AG.

Organ prawidłowo ustalił, iż planowane przedsięwzięcie i mający powstać zakład zakwalifikowany winien być do zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Organ ustala to na podstawie danych wskazywanych przez inwestora i jego oświadczeń. Podobnie jak wskazywano powyżej, organ jest w tym względzie związany oświadczeniem inwestora, bowiem to on decyduje jakie przedsięwzięcie chce realizować. Dane dotyczące kwalifikacji zakładu do grupy tzw. zakładów ZZR albo ZDR zawarte są w uzupełnieniu raportu z dnia 25 marca 2013 r. jak słusznie wskazał organ I instancji kwalifikacja zakładu do tzw. ZZR lub ZDR jest irrelevantna z punktu widzenia wymogów prawnych dotyczących przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz określenia środowiskowych warunków jego realizacji. Kwalifikacja ta jest istotna dla realizacji innych obowiązków, m.in. wynikających z art. 249 i następnych Prawa ochrony środowiska.

Żaden przepis prawa nie nakłada obowiązku sporządzenia jednolitej wersji raportu środowiskowego. Analizie podlega całość składanej w toku postępowania dokumentacji, jednakże nie ma obowiązku sporządzenia ani żądania sporządzenia jednolitej wersji raportu.

Nie ma wpływu na treść wydanej decyzji zarzut przeprowadzenia rozprawy jedynie w trzech terminach i jej odraczania oraz wskazywanego przez Stowarzyszenie wprowadzającego w błąd informowania o „zawieszeniu postępowania”. Wyznaczenie rozprawy nie jest obligatoryjne i należy do uznania organu, organ kieruje również rozprawą i decyduje o jej przebiegu oraz o ewentualnej konieczności odroczenia jej na kolejny termin a nadto o jej celowości.

Brak jest wymogu podawania do wiadomości społeczeństwa informacji o terminie załatwienia sprawy, nie wynika to bowiem z przepisów ustawy środowiskowej, w szczególności jej art. 33 ust. 1.

Kwestia wyliczenia łącznej objętości zbiorników propan - butan wyjaśniana była w piśmie z dnia 25.03.2013 r. W przedmiotowej decyzji określona jest maksymalna ilość mieszaniny propan-butan jaka może znaleźć się na terenie zakładu tj. 59 400 dm³. Opisane w decyzji środowiskowej 15 zbiorników naziemnych na gaz propan-butan ich suma objętości

może stanowić maks. 114 300 dm³. Natomiast 7 zbiorników podziemnych o objętości 35 m³ każdy, dotyczą zbiorników na alkohol etylowy, wodę zdemineralizowaną oraz zbiornik na ciecze robocze, pojemność 35 m³ nie dotyczy 15 zbiorników naziemnych na gaz propanbutan.

Odnosnie zarzutu braku w raporcie informacji o ujęciu wody pitnej w Kicinie oraz zabytkowym drewnianym kościele w Kicinie zauważyć należy, iż w uzasadnieniu decyzji środowiskowej wskazano, iż wniosek o wezwanie inwestora o ponowne przedłożenie dokumentacji hydrogeologicznej z uwzględnieniem wpływu inwestycji na ujęcie wody w Kicinie nie został uwzględniony ponieważ z przedłożonej dokumentacji hydrogeologicznej (wykonanej przez Pracownię Geologiczno-Inżynierską TOPAZ) wynika, że kierunek spływu wód podziemnych jest przeciwny, do kierunku, w którym zlokalizowane jest ujęcie wody w Kicinie. Zabytkowy kościół w Kicinie jest oddalony około 1,5 km od miejsca projektowanej inwestycji. Z tego względu inwestor nie był zobowiązany do oceny wpływu planowanego przedsięwzięcia na ten obiekt, bowiem planowana inwestycja nie może mieć wpływu na ochronę zabytkowego obiektu.

Art. 73 ust. 4 Prawa ochrony środowiska nie miał zastosowania w przedmiotowej sprawie ze względów wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

W zakresie przewidywanej ilości ścieków bytowych Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody, jako normę dla zakładów pracy przyjmuje 15 dm³ na osobę na dobę, a dopiero jako wyjątek od normy przyjmuje 60 dm³ w zakładach, gdzie wymagane jest użycie natrysków i 90 dm³ w zakładach, gdzie używane są substancje toksyczne. Inwestor przyporządkował zgodnie z przyjętą technologią oraz założeniami przedsięwzięcia, iż większość jego pracowników będzie zaliczana do grupy pierwszej.

Odnosząc się do zagadnienia zanieczyszczenia wód opadowych ze względu na lokalizację na dachu wentylatorów organ analizował to zagadnienie. Podstawowe znaczenie ma przy tym emisja pyłów z dachu, które stanowią potencjalne zagrożenie zanieczyszczeniem wód opadowych. W aneksie z dnia 31.08.2012 r. do raportu na str. 18 zawarto następujące ustalenia „Ewentualne cząstki (pyły) będą odciągane ze stanowisk produkcyjnych poprzez system odciągów miejscowych, i będą separowane na filtrach. Oczyszczone powietrze będzie wprowadzane do powietrza atmosferycznego poprzez emitory układu wentylacji. Minimalna ilość może także być emitowana poprzez wentylację ogólną przewidzianą w pomieszczeniach produkcyjnych. Uwzględniając charakter emisji, ograniczenie ewentualnych większych cząstek przez filtry można przyjąć, że emitowane pyły będą pyłami o minimalnych rozmiarach (< 10 pm), dla których stosuje się oznaczenie pył PM10. Wody opadowe z powierzchni dachów nie są ściekami w rozumieniu przepisów ustawy Prawo wodne i Prawo ochrony środowiska. Powierzchnia dachów nie jest nawierzchnią, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. c Prawa wodnego i art. 3 pkt 38 lit c Prawa ochrony środowiska.

Zapisy dotyczące sposobu zagospodarowania ścieków z utrzymania czystości pomieszczeń nie są niespójne. Ścieki z utrzymania czystości pomieszczeń odprowadzane będą systemem wewnętrznej kanalizacji łącznie ze ściekami bytowymi do zbiorników

bezodpływowych i dotyczy to pomieszczeń biurowych. Natomiast woda z mycia posadzek hal produkcyjnych i magazynowych (za pomocą szorowarki czyszcząco-zbierającej) gromadzona będzie do szczelnych, przeznaczonych do tego celu pojemników i przekazywana do unieszkodliwiania odbiorcy odpadów posiadających stosowne decyzje administracyjne. W raporcie inwestor początkowo podał ilość wód - 20,lm³/d. Jednak w uzupełnieniu przesłanym dnia 05.12.2012 Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska uzupełnił i zaktualizował obliczenia ilości zużywanej wody ok. 14,5 (14,28+0,06). Podane dane nie są sprzeczne a zaktualizowane.

Odwołujący się nie wyjaśnił, co oznacza dla niego, iż dokumentacja hydrogeologiczna nie spełniała wymogów określonych przepisami prawa. W postanowieniu WOO-1.4242.88.2013.BR z dnia 7 kwietnia 2014 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wskazał, iż określając warunki realizacji przedmiotowej inwestycji wziął pod uwagę wszystkie zgromadzone materiały, w tym dokumentację hydrologiczną opracowaną w październiku 2013 r. przez mgra Szymona Mielcarka oraz dra inż. Mariusza Mądralę z Pracowni Geologiczno - Inżynierskiej TOPAZ.

Organ I instancji wyjaśnił, iż nie odniósł się w treści decyzji do zarzutu dotyczącego kart charakterystyki z danymi surowców i produktów z uwagi na fakt, iż karty składane były jako załącznik do dokumentacji, jako aktualne na dzień ich przedstawienia a obecna działalność inwestora prowadzona w Poznaniu na ul. Karpią 24 jest innym przedsięwzięciem niż planowana inwestycja, której dotyczy zaskarżona decyzja.

W ocenie Kolegium organ dokonał prawidłowej kwalifikacji przedsięwzięcia do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zaliczenie przedsięwzięcia do konkretnego rodzaju przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przyjętą kwalifikacją określoną w wyżej wymienianym Rozporządzeniu oznacza, iż wobec stwierdzenia obowiązku dokonania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wobec tego przedsięwzięcia przeprowadzano taką ocenę. Natomiast w trakcie przeprowadzania oceny oddziaływania bierze się pod uwagę kompleksowo całe planowane przedsięwzięcie i jego oddziaływanie, co też organ uczynił. Ewentualne przywołanie kolejnych podstaw kwalifikacji przedsięwzięcia regulowanych w w/w Rozporządzeniu nie ma wpływu na sposób postępowania, w tym zakres oceny przedsięwzięcia. Projektowana inwestycja jest bowiem jak wskazano oceniana w całości wraz z takimi elementami jak drogi wewnętrzne oraz parkingi. Ponadto parametry dróg wewnętrznych i parkingu nie przekraczają wartości progowych z w/w rozporządzenia.

Decyzji zarzucono naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 w związku z art. 16 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody bez uzasadnienia, na czym naruszenie to miałyby polegać. Zgodnie z art. 4 ust. 1 obowiązkiem organów administracji publicznej, osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych oraz osób fizycznych jest dbałość o przyrodę będącą dziedzictwem i bogactwem narodowym, stosownie zaś do ust. 2 organy administracji publicznej są obowiązane do zapewnienia warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych dla ochrony przyrody. Artykuł 16 ust. 2 określa, że na obszarach graniczących z parkiem krajobrazowym może być wyznaczona otulina. Kolegium analizując powyższe przepisy nie

dopatrzyło się, aby doszło do ich naruszenia w przedmiotowym postępowaniu. Nadto zauważyć należy, iż otulina nie jest formą ochrony przyrody, które określa art. 6 ust. 1 ustawy Prawa ochrony środowiska.

Kolegium w tym miejscu zwraca uwagę na fakt, iż w postępowaniu w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia nie można postępowaniu dowodowemu zarzucić braków, które nie mają znaczenia dla treści decyzji, w szczególności polegających na nieustaleniu faktów nieistotnych dla treści decyzji bądź nawet tego rodzaju, które służyłyby wprowadzeniu do decyzji postanowień niemających oparcia w przepisach.

Kolegium stwierdziło ponadto, iż w toku całego postępowania stronom i społeczeństwu zapewniono udział w przedmiotowym postępowaniu, informując o każdym etapie prowadzonego postępowania a także o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem oraz o możliwości składania uwag i wniosków a także o wydaniu decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych. Organ I instancji odniósł się w decyzji i w toku oprowadzonego postępowania do uwag i wniosków składanych w toku postępowania.

Należy również wyjaśnić, że decyzja środowiskowa jest etapem wstępnym i poprzedza uzyskanie kolejnych stosownych decyzji zmierzających do realizacji i finalizacji planowanego przedsięwzięcia. Realizacja warunków określonych w kolejnych decyzjach będzie kontrolowana przez organy właściwe np. organy budowlane i nadzoru budowlanego oraz inne organy powołane na podstawie obowiązujących przepisów np. do kontroli korzystania ze środowiska. Zatem decyzja ta nie przesądza jeszcze o realizacji przedmiotowej inwestycji, ma ona bowiem charakter przygotowawczy dla innych postępowań.

Zgodnie natomiast z art. 80 ust. 1 i 2 ww. ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii,
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

- 1) określa:
 - a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia,
 - b) warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,
 - c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10 i 14,

- d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
- e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- 2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:
 - a) wykonania kompensacji przyrodniczej - stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji,
 - b) zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek tych działań;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;
- 4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10 i 14;
- 5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia.

Przy czym nie każdy z tych elementów pojawi się w poszczególnej decyzji, jeżeli nie ma potrzeby jego ustalania dla konkretnego planowanego przedsięwzięcia ze względu na jego charakterystykę, czy lokalizację.

Rozpatrując odwołanie, tutejsze Kolegium zbadało sprawę pod kątem nie tylko podniesionych przez Stronę zarzutów, ale zbadało cały materiał zebrany w sprawie, prawidłowość samego postępowania i zgodność przeprowadzonych przez organ I instancji ustaleń i wyników z obowiązującym prawem.

Wskazać należy, że organ I instancji uzasadnił swoje stanowisko, które zawiera wszystkie elementy wynikające z ww. przepisów ustawy. Organ I instancji wykonując obowiązek ustawowy zwracał się do organów mających wiedzę specjalistyczną, odpowiednią dla właściwości rzeczowej danego organu i dokonując własnej oceny i końcowego uzasadnienia swojego stanowiska z tej wiedzy korzysta i posiłkuje się nią. Uwarunkowania środowiskowe dla realizacji przedmiotowej inwestycji zostały oparte na wynikach przeprowadzonego postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i wyjaśnione w uzasadnieniu. W zaskarżonej decyzji zawarto zalecenia organów i dokonano ich analizy oraz implementacji do decyzji.

Kolegium nie podziela zatem stanowiska skarżącego, uznając, że decyzja nie narusza prawa. Zwrócić należy również szczególną uwagę, iż sprzeciw społeczeństwa (społeczności lokalnej) lub jednej ze stron postępowania wobec planowanej inwestycji nie może stanowić

wyłącznej przesłanki odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia a sama ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wskazuje jedynie następujące przypadki, w których wydaje się decyzję odmowną w sprawie środowiskowych uwarunkowań:

- lokalizacja przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami uchwalonego m.p.z.p. (art. 80 ust. 2 zd. 1 ustawy);
- z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, a wnioskodawca nie wyraża zgody na realizację przedsięwzięcia w takim wariantcie (art. 81 ust. 1 u.u.i.ś.);
- z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000 (o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody – art. 81 ust. 2 u.u.i.ś.);
- z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne) – art. 81 ust. 3 u.u.i.ś.

Żadna z ww. przesłanek negatywnych nie została w toku postępowania stwierdzona, a każda z tych okoliczności była badana przez organ, co znalazło odzwierciedlenie w wydanej decyzji.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

POUCZENIE

Strona postępowania niezadowolona z niniejszego rozstrzygnięcia ma prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia w sprawie.

Skarga powinna zawierać:

- a. oznaczenie sądu, do którego skarga jest kierowana,
- b. imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników,
- c. wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności,
- d. oznaczenie organu, którego działania lub bezczynności skarga dotyczy,
- e. określenie naruszenia prawa bądź interesu prawnego,
- f. podpis osoby wnoszącej skargę albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika,
- g. wymienienie załączników.

Konrad Szumiński

Małgorzata Werwińska

Tomasz Telicki

